

Dosarul nr. 3ra-1256/2021
2-20104096-01-3ra-30112021

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (V. Ciumac)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Bostan, V. Negru, G. Dașchevici)

Î N C H E I E R E

02 februarie 2022

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Ala Cobăneanu
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului depus de Casa Națională de Asigurări
Sociale,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată înaintată
de Alina Roșca împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale, terț Societatea pe
Acțiuni „Covoare Ungheni” cu privire la contestarea actelor administrative,
împotriva deciziei din 20 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 24 august 2020, Alina Roșca a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale, terț Societatea pe Acțiuni „Covoare
Ungheni”, solicitând recunoașterea ilegală a refuzului Casei Teritoriale de Asigurări
Sociale Ungheni și refuzului Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. R-1564/20 din
12 august 2020 la cererea prealabilă din 21 iulie 2020, obligarea Casei Naționale de
Asigurări Sociale și Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Ungheni să stabilească,
să calculeze și să achite diferența indemnizației de maternitate, calculată din venitul
mediu lunar realizat în ultimile 12 luni calendaristice premergătoare lunii decembrie
2019, în sumă de 41 333 de lei, obligarea de a achita indemnizația lunară pentru
îngrijirea copilului xxxx, născută la xxxx până la vârsta
de 3 ani, în sumă de 2 999,97 de lei.

În motivarea acțiunii a indicat că, începând cu 01 august 2016, a fost angajată
în cadrul SA „Covoare-Ungheni”, în funcția de șef Departament calitate și
tehnologii, unde activează până în prezent.

Potrivit certificatului de concediu medical din 02 decembrie 2019, în perioada
02 decembrie 2019 – 05 aprilie 2020, s-a aflat în concediul medical, în legătură cu
sarcina, iar potrivit certificatului de naștere din 18 februarie 2020, la xxxx, s-a născut
fiica xxxx.

Prin ordinul SA „Covoare-Ungheni” nr. 06 din 05 mai 2020, în legătură cu nașterea copilului i-a fost acordat concediul pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani, de la 20 aprilie 2020 până la 15 februarie 2023.

În temeiul circumstanțelor menționate, s-a adresat către Casa Teritorială de Asigurări Sociale Ungheni, ulterior către Casa Națională de Asigurări Sociale în vederea achitării indemnizației de maternitate și îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani, însă Casa Națională de Asigurări Sociale, la 12 august 2020, i-a refuzat pe motiv că în ultimul an de activitate de până la producerea riscului asigurat nu au fost achitate contribuții de asigurări sociale pentru întreaga perioadă.

Reclamanta consideră ilegal refuzul Casei Naționale de Asigurări Sociale deoarece eronat a apreciat circumstanțele de fapt, nu a fost aplicată legea care trebuia aplicată și a interpretat eronat legea.

Reclamanta susține că, salariatul nu are obligații de a calcula și transfera contribuțiile de asigurări sociale, iar pentru a disciplina angajatorul, reieșind din prevederile art. 30 din Legea nr. 489 din 08.07.1999 privind sistemul public de asigurări sociale, doar Serviciul Fiscal de Stat poate întreprinde măsuri de executare silită.

Reclamanta a mai relatat că, fiind angajată la SA „Covoare Ungheni” SRL din anul 2016, în temeiul art. 4 alin. (1) din din Legea nr. 489 din 08.07.1999 privind sistemul public de asigurări sociale, este asigurată în bugetul asigurării sociale de stat prin efectul legii. Mai mult, au fost achitate cotizațiile de asigurări sociale, respectiv în temeiul art. 36 din Legea nr. 489 din 08.07.1999 privind sistemul public de asigurări sociale, Alina Roșca deține stagiul de cotizare necesar pentru a pretinde indemnizațiile disputate.

Reclamanta notează că, în conformitate cu art. 16 alin. (2), (4) din Legea nr. 289 din 22.07.2004 privind indemnizațiile pentru incapacitatea temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale, indemnizația de maternitate se acordă integral la a 30-a săptămână de sarcină, pe o perioadă de 126 de zile calendaristice. Cuantumul lunar al indemnizației de maternitate este de 100% din baza de calcul stabilită conform art. 7, adică din venitul mediu lunar asigurat realizat în ultimele 12 luni calendaristice premergătoare lunii producerii riscului asigurat.

Cât privește baza de calcul al indemnizației lunare pentru creșterea copilului până la împlinirea vârstei de 3 ani, în conformitate cu art. 7 alin. (2) din Legea nr. 289 din 22.07.2004 privind indemnizațiile pentru incapacitatea temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale, o constituie venitul mediu lunar asigurat realizat în ultimele 12 luni calendaristice premergătoare lunii nașterii copilului, venit din care au fost calculate și achitate contribuțiile individuale de asigurări sociale. Lunile calendaristice ale concediului prenatal se substituie cu același număr de luni calendaristice imediat premergătoare perioadei incluse în calcul.

Totodată, potrivit art. 7 alin. (4) și (5) Legea nr. 289 din 22.07.2004 privind indemnizațiile pentru incapacitatea temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale, venitul mediu lunar asigurat se determină prin împărțirea la 12 a venitului asigurat realizat la toate unitățile în ultimele 12 luni calendaristice premergătoare lunii producerii riscului asigurat. În cazul lipsei integrale a venitului asigurat la toate unitățile în unele și aceleași luni calendaristice sau în toate lunile din perioada celor 12 luni calendaristice incluse în calcul, aceste luni se substituie cu același număr de luni calendaristice consecutive imediat premergătoare perioadei incluse în calcul în

care s-a realizat venit asigurat. Perioada de substituire este de cel mult 36 de luni calendaristice consecutive.

Drept urmare, reclamanta consideră ilegal refuzul de a stabili, calcula și achita indemnizația pentru concediul de maternitate și pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani, care a fost întemeiat pe faptul că angajatorul are datorii.

La 27 noiembrie 2020, avocatul Eugeniu Musteață în interesele reclamantei Alina Roșca a înaintat cerere de concretizare a pretențiilor, solicitând anularea refuzului Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Ungheni, de a examina și oferi un răspuns la cererile privind achitarea indemnizației de maternitate și pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani și refuzul Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. R- 1564/20 din 12 august 2020 la cererea prealabilă din 21 iulie 2020, obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale și Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Ungheni de a emite actul administrativ favorabil privind recalcularea și achitarea în beneficiul reclamantei a indemnizației de maternitate, calculată din venitul mediu lunar realizat în ultimele 12 luni calendaristice premergătoare lunii decembrie 2019, din care au fost reținute contribuții de asigurări sociale, obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale și Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Ungheni de a emite actul administrativ favorabil privind achitarea în beneficiul reclamantei a indemnizației lunare pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani, calculată din venitul mediu lunar realizat în ultimele 12 luni calendaristice premergătoare lunii decembrie 2019, din care au fost reținute contribuții de asigurări sociale (f.d. 51).

Prin încheierea din 03 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a declarat inadmisibilă acțiunea de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Alina Roșca împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale, cu participarea terțului SA „Covoare Ungheni” privind contestarea actelor administrative, în partea ce ține de pretențiile formulate împotriva Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Ungheni (f.d 56-57).

Prin hotărârea din 03 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Alina Roșca împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale, cu participarea terțului SA „Covoare Ungheni” privind contestarea actelor administrative.

S-a anulat refuzul Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Ungheni de a examina și oferi răspuns la cererea Alinei Roșca privind achitarea indemnizației de maternitate și pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani și refuzul Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. R-1564/20 din 12 august 2020 pe marginea cererii prealabile din 21 iulie 2020.

S-a obligat Casa Națională de Asigurări Sociale să emită actul administrativ favorabil privind recalcularea și achitarea în beneficiul Alinei Roșca a indemnizației de maternitate, calculată din venitul mediu lunar realizat în ultimele 12 luni calendaristice premergătoare lunii decembrie 2019, din care au fost reținute contribuții de asigurări sociale.

S-a obligat Casa Națională de Asigurări Sociale să emită actul administrativ favorabil privind achitarea în beneficiul Alinei Roșca a indemnizației lunare pentru îngrijirea copilului xxxx până la vârsta de 3 ani, calculată din venitul mediu lunar realizat în ultimele 12 luni calendaristice premergătoare lunii decembrie 2019, din care au fost reținute contribuții de asigurări sociale.

La 25 februarie 2021, Casa Națională de Asigurări Sociale, a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii din 03 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul

Rîșcani, solicitând casarea hotărârii contestate și emiterea unei decizii noi privind respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

La 14 mai 2021, prin intermediul poștei electronice, Casa Națională de Asigurări Sociale, a declarat apel motivat împotriva hotărârii din 03 februarie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, solicitând casarea hotărârii contestate și emiterea unei decizii noi privind respingerea acțiunii.

Prin decizia din 20 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale.

S-a menținut hotărârea din 03 februarie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, adoptată la acțiunea înaintată de către Alina Roșca împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale, cu participarea terțului SA „Covoare Ungheni” privind contestarea actelor administrativ.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că Casa Națională de Asigurări Sociale drept motiv de respingere în achitarea indemnizației de maternitate și concediului pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani a invocat faptul că, în cele 12 luni calendaristice de calcul pentru lunile septembrie – noiembrie 2019 nu au fost achitate contribuții de asigurări sociale, din care considerent la stabilirea bazei de calcul al indemnizației de maternitate a fost inclus, doar venitul asigurat realizat în lunile decembrie 2018 - august 2019.

Instanța de apel a menționat că, potrivit art. 4 alin. (1) din Legea privind sistemul public de asigurări sociale nr. 489-XIV din 08.07.1999, în sistemul public sînt asigurate obligatoriu, prin efectul legii persoana care desfășoară activitate pe bază de contract individual de muncă.

Potrivit art. 19 alin. (3) - (4) din Legea privind sistemul public de asigurări sociale nr. 489-XIV din 08.07.1999 (în vigoare la momentul apariției dreptului la indemnizație), contribuția de asigurări sociale datorată de angajatori reprezintă diferența față de contribuția individuală de asigurări sociale, prevăzută la alin. (2), pînă la nivelul cotelor de contribuție de asigurări sociale, stabilite în funcție de condițiile de muncă.

Asigurații prevăzuți la art. 4 pct. 1²), 3) și 4), precum și cei care încheie contract de asigurare, datorează integral cota de contribuție de asigurări sociale corespunzătoare condițiilor lor de muncă.

Potrivit art. 20 alin. (1) din Legea privind sistemul public de asigurări sociale nr. 489-XIV din 08.07.1999, calculul și plata contribuției de asigurări sociale se fac lunar de către angajator.

Astfel, salariatul nu are obligații de a calcula și transfera contribuțiile de asigurări sociale, iar obligația angajatorului de a calcula și achita plata contribuțiilor de asigurări sociale nu poate fi imputată salariaților.

În acest sens, instanța de apel a reținut că, în conformitate cu prevederile art. 30 alin. (1) din Legea privind sistemul public de asigurări sociale nr. 489-XIV din 08.07.1999, în cazul neplății, în termenele stabilite la art. 26 a contribuțiilor datorate bugetului asigurărilor sociale de stat, Serviciul Fiscal de Stat procedează la aplicarea măsurilor de executare silită, conform legislației fiscale.

Drept urmare, pentru a disciplina angajatorul, reieșind din prevederile art. 30 alin. (1) din Legea menționată, doar Serviciul Fiscal de Stat poate întreprinde măsuri de executare silită. Mai mult, însăși partea apelantă a recunoscut că pentru ultimele 12 luni calendaristice premergătoare lunii producerii riscului asigurat, intimatului i-au

fost calculate și reținute contribuțiile individuale de asigurări sociale, fapt care a fost reflectat și în dările de seamă lunare IPC 18 prezentate Serviciului Fiscal de Stat.

Prin urmare, instanța de apel a reiterat că plata contribuției de asigurări sociale se face lunar de către angajator, dar nu de salariat.

Instanța de apel a conchis că, restanța angajatorului față de bugetul asigurărilor sociale de stat, nu poate avea impact negativ asupra salariatului său și respectiv, intimata nu poate fi limitată în obținerea unui drept garantat de Constituție (art. 49) pe temeiurile invocate de Casa Națională de Asigurări Sociale.

La 28 iulie 2021, prin intermediul poștei electronice, Casa Națională de Asigurări Sociale a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 20 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 105-107), iar la 13 decembrie 2021, prin intermediul poștei electronice, a depus motivarea recursului împotriva deciziei din 20 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei contestate și emiterea unei decizii noi (f.d.116, 117-120).

În motivarea recursului, recurentul și-a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel considerând-o neîntemeiată, menționând că conform art. 3 lit. e) din Legea privind sistemul public de asigurări sociale nr. 489 din 08.07.1999, sistemul public de asigurări sociale se organizează și funcționează având ca principii de bază principiul contributivității, conform căruia drepturile de asigurări sociale se cuvin pe temeiul contribuțiilor de asigurări sociale plătite.

În acest context, drepturile sociale stabilite în sistemul public de asigurări sociale se cuvin în temeiul contribuțiilor de asigurări sociale plătite.

La caz, Alina Roșca a depus cerere de stabilire a indemnizației de maternitate și indemnizației pentru creșterea copilului până la vârsta de 3 ani la Casa Teritorială de Asigurări Sociale Ungheni. Casa Teritorială de Asigurări Sociale Ungheni, în conformitate cu legislația aplicabilă a stabilit indemnizațiile solicitate, având ca bază de calcul venitul mediu lunar asigurat realizat în ultimele 12 luni calendaristice premergătoare lunii producerii riscului asigurat, din care venit la data stabilirii indemnizației au fost calculate și plătite contribuții de asigurări sociale în conformitate cu art. 7 alin. (1), (4) din Legea nr. 289 din 22.07.2004 privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale.

Recurentul a menționat că, baza de calcul a indemnizației de maternitate, cât și a indemnizației pentru creșterea copilului până la vârsta de 3 ani, reprezintă venitul mediu lunar asigurat din care s-a achitat contribuții de asigurări sociale la data depunerii cererilor și anume venitul asigurat realizat pentru perioada decembrie 2018 - noiembrie 2019.

Conform pct. 68 din Regulamentul cu privire la condițiile de stabilire, modul de calcul și de plată a indemnizațiilor pentru incapacitate temporară de muncă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 108 din 03.02.2005, venitul asigurat pentru stabilirea indemnizației de maternitate se confirmă în baza informației din Registrul de stat al evidenței individuale în sistemul public de asigurări sociale.

Dat fiind faptul că la data depunerii cererii de stabilire a indemnizației de maternitate (04.12.2019) pentru lunile septembrie 2019 - noiembrie 2019 nu erau achitate contribuțiile de asigurări sociale de stat, Casa Teritorială de Asigurări Sociale Ungheni corect a stabilit indemnizația de maternitate numai din venitul mediu lunar asigurat pentru care au fost achitate contribuțiile sociale (decembrie 2018 - august 2019) or, conform art. 7 alin. (4) din Legea nr. 289 din 22.07.2004,

venitul mediu lunar asigurat se determină prin împărțirea la 12 a venitului asigurat realizat la toate unitățile în ultimele 12 luni calendaristice premergătoare lunii producerii riscului asigurat.

La fel și în cazul stabilirii indemnizației pentru creșterea copilului până la vârsta de 3 ani, urmare a depunerii cererii la 04.06.2020, Casa Teritorială a stabilit indemnizația doar din venitul asigurat pentru care la momentul depunerii cererii au fost achitate contribuțiile de asigurări sociale, în cazul intimatei, din venitul asigurat pentru lunile decembrie 2018 - octombrie 2019, conform informației din Registrul de stat al evidenței individuale în sistemul public de asigurări sociale.

Recurentul a susținut că, legiuitorul expres a prevăzut în actele normative menționate supra, că în baza de calcul a prestațiilor de asigurări sociale menționate se include doar acel venit din care a fost calculat și achitat contribuțiile de asigurări sociale obligatorii la momentul depunerii cererii de stabilire a dreptului social pretins. Deci, condiția de bază care servește temei pentru includerea în baza de calcul constituie faptul că contribuțiile de asigurări sociale trebuie să fie calculate și achitate la momentul stabilirii dreptului social.

Prin extrasul din cont al intimatei se atestă faptul că contribuțiile de asigurări sociale la momentul depunerii cererii de stabilire a indemnizațiilor menționate au fost doar calculate nu și achitate, ceea ce nu acordă dreptul de a fi inclus în calculul prestației de asigurare socială venitul pentru care nu au fost achitate contribuțiile de asigurări sociale.

În temeiul art. 7 alin. (14) din Legea nr. 289 din 22.07.2004, indemnizațiile prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. a), b), d) (indemnizația de maternitate), f) (indemnizația pentru creșterea copilului până la împlinirea vârstei de 3 ani) și g) stabilite în conformitate cu prezenta lege, nu se recalculază, cu excepția cazurilor de modificare a legislației privind modul de salarizare sau în baza hotărârii judecătorești.

Prin prisma normei juridice expuse, achitarea contribuțiilor de asigurări sociale ulterior stabilirii prestațiilor de asigurări sociale în sensul Legii nr. 289 din 22.07.2004 nu servește temei de reexaminare a acestora.

Recurentul a menționat că, art. 20 alin. (1) din Legea nr. 489 din 08.07.1999, prevede expres că calcularea și plata contribuției de asigurări sociale datorate de asigurații angajați cu contract individual de muncă și de angajatorul acestora se fac lunar de către angajator.

Prin inacțiunea persoanei terțe SA „Covoare Ungheni” (de neachitare a contribuțiilor de asigurări sociale în termenul stabilit de legislație) s-a adus atingere drepturilor reclamantei și astfel, în temeiul art. 20 alin. (1) din Codul civil urmează să răspundă acea persoana care a cauzat prejudiciul prin fapta săvârșită cu vinovăție sub forma intenției sau imprudenței. Casa Națională de Asigurări Sociale, nu poartă careva responsabilitate dat fiind faptul că nu are nici o pârghie de control asupra obligativității (impunerii) achitării contribuțiilor de asigurări sociale. Prestațiile de asigurări sociale se stabilesc în temeiul actelor normative pe care Casa Națională de Asigurări Sociale le aplică conform competenței atribuite prin lege.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel,

dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 20 iulie 2021.

Instanța de recurs constată că la materialele cauzei lipsește dovada notificării dispozitivului deciziei contestate, iar decizia motivată a fost notificată Casei Naționale de Asigurări Sociale la 11 noiembrie 2021, potrivit avizului de recepție nr.DS8005669892AS (f.d. 108).

Prin urmare, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că Casa Națională de Asigurări Sociale s-a conformat prevederilor legale și a depus recursul în termenul prevăzut de art. 245 din Codul administrativ.

La 13 decembrie 2021, Curtea Supremă de Justiție a expediat intimațiilor copia cererii de recurs, fiindu-le explicat dreptul de a depune referință asupra recursului declarat, însă până la data examinării recursului, intimații nu a făcut uz de dreptul de a depune referință.

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul inadmisibil, din următoarele motive.

Prin prisma art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art. 246 din Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că din Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Instanța de recurs reține că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ.

În context, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că, admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996 -1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale, este inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. art. 230, 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale se declară inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecători

Nina Vascan

Victor Burduh